

[Lars P. Jensen.]

bunden liste. Det var helt fornuftigt; jeg nævner det blot for fuldstændigheds skyld. Da hr. Rytter var handelsminister, kom han også til vareforsyningsudvalget og ville have ført gelatine over på den bundne liste; at der så skete noget i de to grupper, der gjorde, at han ikke kom igen med forslaget, er en sag for sig.

Derfor er jeg glad for, at man ikke fra de ærede medlemmers side har foreslået, at overførsel fra friliste til bunden liste skulle ske ved lov, det ville være uheldigt, men man foreslår nu, at man kun skal kunne gøre det, når vareforsyningsudvalget har givet rygdækning, om jeg må sige det på den måde. Det, man her foreslår, er imidlertid netop det, der foregår i øjeblikket; det er en coutume, man har, at vareforsyningsudvalget godkender det; det er gældende praksis. Jeg tror, det er utænkeligt, at en minister ikke vil konsultere udvalget i så henseende, og jeg tror også, det ville være utænkeligt, at en minister gennemførte sådanne foranstaltninger, hvis ikke der var et flertal i vareforsyningsudvalget bagved. Vi har i frisk erindring, hvorledes den højtærede minister ville have hævet procenterne i deponeringsordningen, men der var ikke flertal for det i vareforsyningsudvalget, og derfor lod den højtærede minister sagen falde.

Det ærede medlem hr. Weikop omtalte og brugte som eksempel sagen med importen af påhængsmotorer. Det ærede medlem nævnte ikke ordet, men det er den sag, vi har behandlet i udvalget. Jeg vil her gøre opmærksom på, at denne form for import er sket efter aftale med brancheforeningerne. Når jeg nævner det, er det, fordi denne praksis har været gældende også i perioden 1950—53, men det ærede medlem ved også godt fra sagen i vareforsyningsudvalget, at praksis er ændret, så man ikke kræver eneforhandling mere.

Det ærede medlem hr. Weikop spørger, om vi vil gennemføre nye restriktioner og rationeringer. Nej, det vil vi ikke; jeg går

ud fra, at det ville det ærede medlem heller ikke, da han kom og foreslog vareforsyningsloven forlænget uændret. I denne forbindelse vil jeg gerne understrege, at der udtrykkeligt i vareforsyningslovens § 5, stk. 2, står, at hverken indførelse af nye rationeringer eller produktionsreguleringer kan ske, undtagen der foreligger tilslutning fra vareforsyningsudvalget; det vil reelt sige, at der er politisk flertal bagved. Endvidere står der i § 15, at hvis ministeren mener, at der er foranstaltninger, som bør gennemføres ved lov, skal de det, men også her kan et flertal i vareforsyningsudvalget, hvis ministeren kommer med sagen der og man i vareforsyningsudvalget mener, det er et tilstrækkeligt stort problem til, at foranstaltninger bør gennemføres ved lov, jo henviser ministeren til at fremsætte sine ønsker og krav gennem et lovforslag. Her vil jeg gerne understrege meget stærkt, at fra vort partis side er uændret forlængelse ikke udtryk for, at vi ønsker rationeringer eller restriktioner.

Når det ærede medlem omtaler underændringsforslaget til § 10, stk. 1 (underændringsforslag nr. 1, punkt 6), hvori det foreslås, at ankenævnets afgørelser kan indankes direkte for domstolene — det er jo i øjeblikket således, at nævnets afgørelser indankes for ministeren, og ministerens afgørelse er endelig — vil jeg gerne understrege, at man skal tage i betragtning, når man ønsker dette, hvordan dette nævn er sammensat.

Ankenævnet er sammensat af de forskellige hovedorganisationer, og jeg vil give det ærede medlem ret, når han siger, at det vil være svært for en minister at gå imod et sådant ankenævn. Nu ved jeg ikke, hvor mange sager der i det hele taget har været — jeg tror ikke, det er så mange — men når det ærede medlem siger, at det må være svært for en minister at gå imod, kan jeg forstå, at det ærede medlem hr. Weikop havde det meget svært, da han i sin tid gik imod et flertal i ankenævnet. Det hørte ganske vist ikke under denne lov, men under prisloven.